

UlepszPrawo.pl

Deregulacja zawodu asystenta sędziego jest konieczna

Analiza FOR 24/2012

sierpień 2013

Drogi Przyjacielu Wolności!

Misją Forum Obywatelskiego Rozwoju jest skutecznie chronić wolność. Dzięki naszym staraniom ułatwiono dostęp do zawodu asystenta sędziego, co zwiększy liczbę asystentów i powinno usprawnić pracę sądów.

Niniejszy zeszyt zawiera propozycję ułatwienia dostępu do zawodu asystenta sędziego, tekst ustawy realizujący założenia naszej propozycji oraz informacje ilustrujące, jak udało się osiągnąć ten sukces. W skrócie:

- w czerwcu 2012 r. spotkałem się z posłami parlamentarnego zespołu ds. wolnego rynku, by przedstawić im kilkanaście propozycji eliminacji barier rozwoju. Te kilka z nich, które posłowie uznali za szczególnie istotne, szybko opracowaliśmy w formie: diagnoza plus gotowy do wdrożenia projekt naprawy.
- w wakacje 2012 r. przekazaliśmy posłom, ministrom oraz dziennikarzom m.in. opracowanie propozycji ułatwienia dostępu do zawodu asystenta sędziego.
- we wrześniu 2012 r. Sejm rozpoczął prace nad ułatwieniem dostępu do zawodu asystenta sędziego. My przez następne miesiące korzystaliśmy z każdej okazji, by lobbować za tym pożytecznym rozwiązaniem. 8 lipca 2013 r. ustawa realizująca naszą propozycję weszła w życie.

Mam nadzieję, że ten przykład skutecznej ochrony wolności znajdzie Twoje uznanie i zachęci do wspierania działalności Forum Obywatelskiego Rozwoju. Jeśli możesz, rozważ przekazanie daru pieniężnego na nasze konto, by pomóc nam osiągać kolejne sukcesy w eliminowaniu barier rozwoju Polski oraz skutecznie chronić wolność.

Serdecznie pozdrawiam,
Paweł Dobrowolski
Prezes Zarządu
Forum Obywatelskiego Rozwoju

Spis treści:

1. Deregulacja zawodu asystenta sędziego jest konieczna	s. 3
2. Ustawa z dnia 10 maja 2013 r. o zmianie ustawy
Prawo o ustroju sądów powszechnych	s. 10
3. Propozycje eliminacji barier rozwoju	s. 14

1.

Deregulacja zawodu asystenta
sędziego jest konieczna

Szymon Murek

Synteza

Wprowadzony w 2009 roku w Ustawie o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury z 23.01.2009 r. (Dz.U. 2009 nr 26, poz. 157) wymóg ukończenia aplikacji ogólnej dla kandydatów na **asystentów sędziego** nie miał dobrego uzasadnienia i jest nadmierny. Wymóg ten, co prawda, daje więcej pracy wykładowcom Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, ale nie daje sądom i społeczeństwu mierzalnych korzyści. Co gorsza, doprowadził do spadku chętnych do zajęcia tego stanowiska oraz braku asystentów w sądach. Sędziowie do sprawnego orzekania potrzebują asystentów, których ilość jest obecnie niewystarczająca, a perspektywy wzrostu ilości osób zainteresowanych tym stanowiskiem są niewielkie. Wymagając odbycia swoistej „praktyki czeladniczej” na stanowisko asystenta sędziego, Polska odstaje od innych krajów rozwiniętych, gdzie powszechne jest podjęcie pracy asystenta już podczas studiów prawniczych lub natychmiast po ich ukończeniu. **Należy znieść aplikację dla asystentów sędziego i pozwolić sędziom samodzielnie ustalać wymogi dla ich asystentów.**

Opis przypadku

Zawód asystenta sędziego jest mało popularny ze względu na wysokie wymagania połączone ze stosunkowo niskimi zarobkami – według Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wynagrodzenia zasadniczego asystentów sędziów (Dz.U. z 2012 r. poz. 412), zarabiają oni od 2675 złotych do 3824 złotych (w praktyce pracują najczęściej za najniższą dopuszczalną stawkę – sądy mają autonomię w kształtowaniu wysokości ich zarobków, z której skrzętnie korzystają, oszczędzając na pensjach asystentów). Większość absolwentów prawa, nawet jeśli decyduje się na aplikację ogólną, woli dalej kształcić się w kierunku lepiej płatnych i bardziej prestiżowych zawodów prokuratora i sędziego. **Dopuszczenie do zawodu asystenta sędziego osób od razu po skończonych studiach prawniczych zwiększy zainteresowanie tą pożyteczną posadą, co w wydatny sposób ułatwi pracę sędziom i będzie miało bezpośredni wpływ na zmniejszenie przewlekłości postępowań w polskich sądach.**

Ocena regulacji

Asystent sędziego to pracownik sądu. Wykonuje on samodzielnie czynności administracji sądowej oraz czynności przygotowania spraw sądowych do ich rozpoznania. W znacznej mierze odciąża więc sędziów z obowiązków administracyjnych, przyspieszając i ułatwiając ich pracę.

Obecne przepisy regulujące dostęp do zawodu asystenta sędziego pochodzą z Ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury z 23 stycznia 2009 roku (Dz.U. 2009 nr 26, poz. 157). Wprowadziły one **obowiązek odbycia rocznej aplikacji ogólnej dla kandydatów na stanowisko asystenta sędziego**. Wcześniej taki wymóg nie istniał, wystarczało ukończenie studiów prawniczych. Zaostrezenie kryteriów w zdecydowanym stopniu wpłynęło na obniżenie zainteresowania tym zawodem. Potwierdzają to sami sędziowie w rozmowach, a także dane dotyczące zatrudnienia w poszczególnych sądach. Dla przykładu warto przytoczyć kilka danych:

- W 2011 roku w Sądzie Okręgowym w Warszawie w postępowaniu kwalifikacyjnym wyłoniono jedynie 19 nowych asystentów, podczas gdy wakatów było aż 25.
- Do Sądu Okręgowego w Siedlcach w przeciągu ostatnich trzech lat zgłosiło się jedynie dwóch kandydatów na asystentów sędziego, a zdecydowana większość zatrudnionych już na tym stanowisku pracuje tam od ponad trzech lat – czyli nie objęła ich reforma z 2009 roku i przy kwalifikacji nie musieli spełniać wyśrubowanych wymagań.
- W Sądzie Rejonowym w Sokołowie Podlaskim w tym roku przeprowadzono już dwa konkursy, mające wyłonić nowego asystenta sędziego. Oba nie doszły jednak do skutku, gdyż nie zgłosił się ani jeden chętny.

Przykłady te można mnożyć, większość sądów w kraju zmagają się ze znacznym spadkiem zainteresowania zawodem asystenta sędziego. Z danych przedstawionych przez Ogólnopolskie Stowarzyszenie Asystentów Sędziów wynika, że aż w 40% sądów powszechnych **asystenci pomagają więcej niż dwóm sędziom**. Zdarzają się wypadki, kiedy jeden asystent współpracuje z kilkunastoma sędziami.

Polski ustawodawca, wprowadzając wymóg odbycia aplikacji ogólnej, argumentował w następujący sposób: *Skoncentrowanie prowadzenia aplikacji oraz kształcenia ustawicznego daje lepsze możliwości wykorzystania wysoko kwalifikowanej kadry szkoleniowej i wypracowania jednolitych kryteriów kształcenia*. W przypadku aplikacji sądowej i prokuratorskiej, którą Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury również prowadzi, trudno nie zgodzić się z zasadnością tych argumentów. Wątpliwości budzi jednak konieczność rocznego, dodatkowego kształcenia asystentów sędziego. Nie warto stawiać kandydatom na to stanowisko tak wysokich wymagań.

Dla pełnego obrazu sytuacji warto przytoczyć przykłady kilku państw, w których istnieje podobne do asystenta sędziego stanowisko. Wszystkie z wymienionych krajów niewątpliwie mogą pochwalić się sprawnie funkcjonującym wymiarem sprawiedliwości.

ANALIZA FOR

Kraj	Wymogi	Kariera
USA	Wymogiem dla stanowiska <i>law clerk</i> (osoba, która wyszukuje dla sędziego informacje, pomaga pisać uzasadnienia wyroków itd.) jest ukończenie pierwszego roku prawniczych studiów magisterskich , co pozwala, niejako w ramach praktyk, na zatrudnianie osób nawet bez ukończonych studiów.	Kandydatów na to stanowisko wyszukuje się spośród najlepszych studentów uczelni prawniczych, pracują jako <i>law clerk</i> rok lub dwa. Daje im to duże doświadczenie, firmy prawnicze niezwykle cenią sobie umiejętności zdobywane przez ich przyszłych pracowników podczas zajmowania tej posady.
Niemcy	Wymogiem uzyskania stanowiska <i>Rechtsreferendariat</i> (stanowisko, które otrzymuje się po zdaniu tzw. „pierwszego testu”) jest ukończenie studiów i zdanie, od razu po zakończeniu uniwersytetu, określonego egzaminu.	Stanowisko <i>Rechtsreferendariat</i> zajmuje się przez okres dwóch lat, podczas których asystenci są przenoszeni co kilka miesięcy do innego wydziału sądu. Pozwala to im dogłębnie poznać funkcjonowanie sądownictwa i stanowi bezpośrednie przygotowanie do wykonywania zawodu sędziego.
Australia	Na stanowisku <i>Judge Associate</i> zatrudnia się absolwentów prawa , najczęściej od razu po zakończeniu uniwersytetu. Pełnią oni rolę osobistych asystentów sędziego, pomagając w kwestiach administracyjnych.	<i>Judge Associate</i> zajmuje swoje stanowisko przez okres roku albo dwóch. Jest ono traktowane jako naturalne rozpoczęcie kariery prawniczej. Wielu sędziów, orzekających na różnych szczeblach (nawet Sądu Najwyższego) zaczynało właśnie od tej posady.
Francja	Już studenci ostatniego roku studiów prawniczych mogą aplikować na stanowisko <i>assistant de justice</i> (osoba zajmująca się wyszukiwaniem informacji, pisaniem projektów wyroków lub aktów oskarżenia). Posadę obejmują absolwenci prawa.	<i>Assistant de justice</i> obejmuje stanowisko na okres dwóch lat z możliwością dwukrotnego przedłużenia – praca w tym charakterze może więc trwać nawet do sześciu lat.

Jak widać, jedynie w **Niemczech** wymaga się od kandydatów więcej niż ukończonych studiów prawniczych. Jednak nawet tam, dodatkowym kryterium jest jedynie zdany egzamin, który dopuszcza już bezpośrednio do zawodu. Samo stanowisko asystenta sędziego jest w Niemczech swoistą „aplikacją ogólną“ w polskim rozumieniu – **asystenci zdobywają doświadczenie potrzebne do wykonywania zawodu sędziego nie w trakcie rocznego szkolenia, a podczas własnej praktyki sądowej**. We wszystkich wymienionych krajach stanowisko to należy do dosyć prestiżowych i pożądanых. Pozwala absolwentom prawa na zdobycie pierwszych poważnych doświadczeń w sądownictwie, a nierzadko stanowi również pierwszy stopień do przyszłej kariery sędziego. Kryteria doboru odpowiednich dla siebie kandydatów określają autonomicznie poszczególne sądy. Wyłaniają one asystentów w drodze konkursów, które cieszą się ogromną popularnością wśród studentów i absolwentów prawa. **Sprawniejsze funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości w państwach zachodnich jest spowodowane między innymi zatrudnieniem większej ilości asystentów sędziego**. Normą jest tam proporcja jeden sędzia – jeden asystent.

W obliczu przedstawionych wyżej faktów, trudno zrozumieć decyzję ustawodawcy o zaostreniu wymogów przy kwalifikacji na asystenta sędziego. **Sądy powinny móc same stawiać wymagania swoim przyszłym pracownikom, premiując w konkursach najzdolniejszych, najlepszych kandydatów**. Warto przypomnieć, że obowiązkiem studentów prawa na niektórych wyższych uczelniach¹ jest odbycie praktyk sądowych jeszcze w trakcie studiów - dzięki nim zapoznają się oni z codzienną pracą wymiaru sprawiedliwości. Sumienna nauka przez cały okres trudnych, pięcioletnich studiów, połączona ze zdobywaniem doświadczenia zawodowego w trakcie nauki (praktyki w sądach, kancelariach, działalność w kołach naukowych) w wystarczający sposób przygotowują studentów do wykonywania zawodu asystenta sędziego. **Obowiązek odbycia rocznej aplikacji ogólnej jest niepotrzebny**.

¹ Wymóg taki przewiduje m.in. § 6 pkt 6 Zasad studiowania na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego na kierunku prawo od roku akademickiego 2010/2011.

Bibliografia

1. Ustawa o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury z 23 stycznia 2009 r., Dz.U. 2009 nr 26, poz. 157
2. Uzasadnienie Projektu ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury z 23 stycznia 2009 r.
3. Ustawa Prawo o ustroju sądów powszechnych z 27 lipca 2001 r., Dz.U. 2001 nr 98, poz. 1070 z późn. zm.
4. <http://www.asystentsedziego.org>
5. <http://legalcareers.about.com/od/careerprofiles/p/lawclerk.htm>
6. <http://spoleczenstwo.newsweek.pl/asystent-sedziego--koniec-zawodu-,88293,1,1.html>
7. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie wynagrodzenia zasadniczego asystentów sędziów z dnia 11 kwietnia 2012 r., Dz.U. z 2012 r. poz. 412

2.

Ustawa z dnia 10 maja 2013 r. o zmianie ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych

Opracowano na podstawie Dz. U. z 2013 r. poz. 662

USTAWA
z dnia 10 maja 2013 r.
o zmianie ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych

Art. 1.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 427) wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 57b § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko sędziego sądu powszechnego, sędziego sądu administracyjnego i sędziego sądu wojskowego obejmuje badanie poziomu merytorycznego orzecznictwa oraz sprawności i efektywności podejmowanych czynności i organizowania pracy przy rozpoznawaniu spraw lub wykonywaniu innych powierzonych zadań bądź funkcji, z uwzględnieniem stopnia obciążenia wykonywanymi zadaniami i ich złożoności, realizacji procesu doskonalenia zawodowego, a także kultury urzędowania, obejmującej kulturę osobistą i kulturę organizacji pracy oraz poszanowania praw stron lub uczestników postępowania przy rozpoznawaniu spraw lub wykonywaniu innych powierzonych zadań bądź funkcji.”;

2. W art. 61 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołany ten, kto spełnia wymagania określone w § 1 pkt 1–6 oraz:

1) ukończył aplikację ogólną prowadzoną przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, aplikację notarialną, adwokacką lub radcowską i złożył odpowiedni egzamin, oraz przez okres co najmniej pięciu lat był zatrudniony na stanowisku asystenta sędziego w pełnym wymiarze czasu pracy albo

2) przez okres co najmniej sześciu lat był zatrudniony na stanowisku asystenta sędziego w pełnym wymiarze czasu pracy.”;

3. Art. 106e otrzymuje brzmienie:

„Art. 106e. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzór arkusza oceny pracy sędziego, w tym podsumowania jej wyników, mając na względzie konieczność sprawnego i rzetelnego dokonania oceny oraz dostosowania metodyki jej przeprowadzania do zakresu analizy pracy sędziego;

2) wzór arkusza indywidualnego planu rozwoju zawodowego sędziego, mając na uwadze konieczność uwzględniania w takim planie indywidualnych predyspozycji sędziego, a także potrzeb wymiaru sprawiedliwości w zakresie stałego podnoszenia jakości wykonywania przez sędziów powierzonych im obowiązków.”;

4. W art. 155:

a) w § 2 uchyla się pkt 5,

b) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Asystent sędziego po przepracowaniu pięciu lat na tym stanowisku może przystąpić do egzaminu sędziowskiego. Asystent sędziego, który ukończył aplikację ogólną prowadzoną przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury lub złożył egzamin notarialny, adwokacki lub radcowski może przystąpić do egzaminu sędziowskiego po przepracowaniu czterech lat na stanowisku asystenta sędziego lub referendarza sądowego. Wniosek o dopuszczenie do egzaminu sędziowskiego asystent sędziego zgłasza Dyrektorowi Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury na miesiąc przed przeprowadzeniem egzaminu, uiszczając wymaganą opłatę.”;

5. Po art. 155c dodaje się art. 155ca i art. 155cb w brzmieniu:

„Art. 155ca.

§ 1. W okresie pierwszych dwóch lat pracy asystent sędziego odbywa staż asystencki organizowany przez prezesa sądu apelacyjnego.

§ 2. Do czasu ukończenia stażu asystenckiego asystenta sędziego zatrudnia się na

podstawie umowy o pracę na czas określony, z możliwością jej wcześniejszego rozwiązania za dwutygodniowym wypowiedzeniem.

§ 3. Z obowiązku odbycia stażu asystenckiego są zwolnione osoby, które ukończyły aplikację ogólną lub zdały egzamin sędziowski, prokuratorski, notarialny, adwokacki lub radcowski.

Art. 155cb.

§ 1. Staż asystencki trwa 12 miesięcy i ma na celu teoretyczne i praktyczne przygotowanie do wykonywania czynności asystenta sędziego.

§ 2. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki organizacji i trybu odbywania stażu asystenckiego, harmonogram zajęć praktycznych i teoretycznych, zakres programowy stażu asystenckiego oraz wzór dokumentu potwierdzającego odbycie stażu asystenckiego, mając na względzie konieczność zapewnienia odpowiednio wysokiego poziomu przygotowania do wykonywania czynności na stanowisku asystenta sędziego.”.

Art. 2.

Do osób zatrudnionych w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku asystenta sędziego:

1. mają zastosowanie dotychczasowe wymogi dotyczące przystąpienia do egzaminu sędziowskiego;
2. nie mają zastosowania art. 155ca i art. 155cb ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 3.

Przewidziane przepisami niniejszej ustawy wymogi dotyczące powołania na stanowisko sędziego sądu rejonowego nie mają zastosowania do osób, o których mowa w art. 65 ust. 1–4 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. z 2012 r. poz. 1230), z uwzględnieniem warunku określonego w art. 65 ust. 7 tej ustawy.

Art. 4.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

3.

Propozycje eliminacji barier rozwoju

<p>Likwidacja możliwości zawieszania procedury wydawania decyzji o warunkach zabudowy</p>	<p>Przyspieszenie procedury wydawania decyzji o warunkach zabudowy i usunięcie możliwości irracjonalnego zawieszania postępowania. Możliwość zawieszenia postępowania w sprawie wydawania decyzji o warunkach zabudowy nawet do 9 miesięcy stanowi niepotrzebne i nadmierne utrudnianie i przedłużanie procesów inwestycyjnych w Polsce. Możliwość ewentualnego odroczenia wejścia w życie zmian na okres 1-2 lat w celu zmobilizowania urzędników do uchwalania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Po tym okresie odebranie możliwości obarczania obywateli dotychczasową opieszałością urzędników.</p>
<p>Uproszczenie decyzji o warunkach zabudowy dla małych, prywatnych inwestycji</p>	<p>Przyspieszenie i uproszczenie procedury wydawania decyzji o warunkach zabudowy, a także możliwie dalekie ograniczenie wpływu państwa na proces inwestycyjny. Obecnie decyzja o warunkach zabudowy wydawana dla małych, prywatnych inwestycji musi spełniać te same wymagania, jak decyzja wydawana dla inwestycji przeznaczonych do użytku publicznego – brak jest uzasadnienia dla takiego rozwiązania.</p>
<p>Zniesienie pozwoleń na budowę po uwzględnieniu uwag wskazanych w orzeczeniu TK z 2011 r. (sygn. Kp 7/09)</p>	<p>Przyspieszenie i uproszczenie procesów inwestycyjnych w kraju. W dniu 20 kwietnia 2011 r. TK rozpoznał wniosek Prezydenta o zbadanie zgodności z Konstytucją zmian w prawie budowlanym, które znosić miały obowiązek uzyskiwania przez inwestora pozwolenia na budowę, zastępując je zgłoszeniem, do którego organ w terminie 30 dni mógł wnieść sprzeciw w drodze decyzji administracyjnej. TK uznał, że procedura ta z kilku względów jest niezgodna z Konstytucją. Po orzeczeniu Trybunału zarzucono prace nad zmianą ustawy, choć brak dla tego uzasadnienia – można wysunąć propozycję zmian, które uwzględniałyby uwagi wskazane w treści orzeczenia TK i pozwoliły na uwolnienie wielu procesów inwestycyjnych w Polsce.</p>
<p>Nałożenie na urzędy gminy obowiązku informowania ZUS o zawieszeniu działalności gospodarczej przez przedsiębiorców</p>	<p>Obciążenie urzędów gminnych obowiązkiem zawiadamiania ZUS o zawieszeniu działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę. Obecnie przedsiębiorca zawieszający działalność gospodarczą musi o tym fakcie osobiście zawiadomić także ZUS, w przeciwnym wypadku wciąż będzie na nim ciążył obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenie. Nikt przedsiębiorcy nie informuje o tym obowiązku, a w przypadku jego uchybienia zaległości są egzekwowane wraz z odsetkami za opóźnienie.</p>

<p>Obniżenie minimalnego kapitału zakładowego sp. z o.o. do 1 zł</p>	<p>Ułatwienie rejestracji działalności w postaci spółek kapitałowych poprzez ograniczenie wymogu posiadania minimalnego kapitału dla Sp. z o.o. i S.A. do wielkości rzeczywiście minimalnych. Prowadzenie działalności w formie osoby prawnej pozwala przedsiębiorcy ograniczyć ryzyko do wysokości swojego wkładu kapitałowego. Ponieważ prowadzenie działalności gospodarczej jest narażone na nieprzewidywalne i niezawinione ryzyka, upowszechnienie możliwości prowadzenia działalności gospodarczej w formie spółek kapitałowych zachęci przedsiębiorców do tworzenia tego rodzaju podmiotów gospodarczych i przyspieszy tempo wzrostu gospodarczego. Ponadto, osoby prawne przeżywają swoich założycieli. Śmierć współnika spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub akcjonariusza spółki akcyjnej nie oznacza automatycznej likwidacji przedsiębiorstwa.</p>
<p>Zniesienie ograniczeń związanych z prowadzeniem tzw. klubów malucha (ustawa żłobkowa)</p>	<p>Ułatwienie procedury zakładania i prowadzenia opieki nad małymi dziećmi w formie tzw. klubów malucha, będących alternatywą dla tradycyjnych żłobków. Obecnie istnieją nieuzasadnione ograniczenia dotyczące klubów dziecięcych względem żłobków, przez co ich prowadzenie jest bardzo utrudnione i często nieopłacalne. Przykładowo, w klubie malucha dziecko może przebywać do 5 godzin dziennie, podczas gdy w żłobku - 10. Do żłobka można oddać dziecko, które ukończyło 20. tydzień życia, a do klubu malucha 1 rok, pomimo, że wymagania dot. kwalifikacji opiekuna są takie same.</p>
<p>Rejestracja spółki bez udziału sędziów</p>	<p>Uwolnienie sędziów od funkcji administracyjnej polegającej na rejestrowaniu spółek. Sędziowie zamiast rozsądzać konflikty zajmują się pracą administracyjną. Dokumenty spółki w rejestracji podlegają analizie merytorycznej prowadzonej przez sędziego. Sędzia powtarza czynności wykonane przez notariusza. Jest to tym bardziej absurdalne, że badanie umowy firmy przy rejestracji nie chroni przed późniejszym ewentualnym uznaniem umowy za nieważną przez sąd.</p>
<p>Medycyna pracy – zniesienie obowiązku uzyskiwania przez pracownika zaświadczenia o zdolności do pracy w przypadku zawierania jakiegokolwiek umowy o pracę</p>	<p>Zniesienie niepotrzebnego obowiązku przedstawienia zaświadczenia o zdolności do pracy, jako warunku podjęcia pracy. Badania zdrowia na użytek zaświadczeń są fikcją. Stanowią relikwiny socjalistycznej służby zdrowia opartej o zakłady pracy. Obowiązek badań należy znieść dla wszystkich z wyjątkiem wąskiego katalogu prac wymagających podwyższonych predyspozycji psychofizycznych.</p>

<p>Deregulacja zawodu asystenta sędziego</p>	<p>Likwidacja barier regulujących dostęp do zawodu asystenta sędziego. Obecnie, aby móc zostać asystentem sędziego, trzeba mieć skończoną aplikację ogólną, co jest bardzo istotnym wymaganiem mając na uwadze fakt, iż aplikację tę kończy niecałe 300 osób rocznie, z czego większość kształci się dalej na aplikacji sądowej i prokuratorskiej. Stanowisko asystenta sędziego jest słabo wynagradzane, co również przekłada się na małą liczbę aplikujących. W efekcie brakuje osób, które mogłyby zostać przyjęte do pracy i udzielać pomocy sędziom w wypełnianiu ich obowiązków. Jednocześnie odmawia się możliwości zatrudnienia osobom, które bez ukończonej aplikacji w sposób wcale nie gorszy mogłyby wykonywać taką samą pracę. O tym, czy dana osoba nadaje się do pomocy, powinien decydować sam sędzia.</p>
<p>Składki zdrowotne – podwójne odprowadzanie składek przez osoby samozatrudnione i pracujące na umowę o pracę + podwójna praca związana z wypełnianiem oddzielnie wszystkich druków</p>	<p>Zniesienie obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne z kilku różnych tytułów w przypadku osób, które są samozatrudnione i jednocześnie pracują na umowę o pracę. Obecny model nie ma uzasadnienia, biorąc pod uwagę fakt, iż ubezpieczonym jest jedna i ta sama osoba, która korzysta z przysługujących jej świadczeń jedynie w jednokrotnym wymiarze, a nie podwójnym. Składki na ubezpieczenie zdrowotne powinny być zatem odprowadzane jedynie z jednej podstawy zatrudnienia.</p>
<p>Zmiana regulacji dotyczących wydawania zezwoleń na wywóz dzieł sztuki zagranicę</p>	<p>Częściowa liberalizacja przepisów regulujących wydawanie zezwoleń na wywóz dzieł sztuki zagranicę. Obecne przepisy zbyt restrykcyjnie regulują procedurę w tym zakresie. Efektem jest kumulowanie ogromnej ilości starych eksponatów w magazynach muzeów i brak popularyzacji kultury polskiej poza granicami kraju.</p>
<p>Przeniesienie obowiązku prowadzenia niektórych rejestrów z sądów do urzędów</p>	<p>Uwolnienie etatów do orzekania oraz oszczędności budżetowe. Sędzia to drogi (pensje wyższe niż w administracji + stan spoczynku) specjalista od rozstrzygania konfliktów. Nie ma dobrego powodu, by KRS był prowadzony przez sądy. Może być prowadzony przez urzędników.</p>
<p>Odpowiedzialność karna przedsiębiorców – szeroki temat związany z penalizacją zachowań rynkowych przedsiębiorców</p>	<p>Ograniczenie oddziaływania prawa karnego na stosunki związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Obecnie zbyt wiele zachowań przedsiębiorców podlega reżimowi prawa karnego, co nie znajduje swojego uzasadnienia biorąc pod uwagę nakładające się na to odpowiedzialność cywilną oraz karnoskarbową. Do tego dochodzi kwestia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, który powinien mieć ograniczone zastosowanie.</p>

<p>Pracodawca ma obowiązek wypłacania pracownikowi 80% wynagrodzenia za 33 dni pozostawania przez niego na zwolnieniu chorobowym</p>	<p>Ograniczenie obowiązku pracodawców w zakresie wypłacania pracownikowi przebywającemu na zwolnieniu chorobowym 80% wynagrodzenia aż za 33 dni robocze. Nieuzasadnione jest obciążanie pracodawcy wskazanym obowiązkiem aż w tak wysokim wymiarze, mając na uwadze fakt, że pracodawca i tak odprowadza comiesięczne składki na ubezpieczenie zdrowotne pracownika. W przypadku gdy pracownik zachoruje, to na ZUS powinien ciążyć obowiązek wypłaty mu odpowiednich świadczeń.</p>
<p>Zniesienie nadmiernych przywilejów związków zawodowych.</p>	<p>Ustawa o związkach zawodowych z 1991 r. wprowadziła trzy nadmierne przywileje dla związków zawodowych:</p> <ul style="list-style-type: none">- etaty związkowe na koszt pracodawcy, a tak naprawdę na koszt konsumenta,- pomieszczenia związkowe na terenie zakładu, w praktyce udostępniane na koszt pracodawcy,- przerzucenie zbierania składek związkowych ze związków zawodowych na pracodawców.

Nota o autorze

Szymon Murek - student prawa na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, związany z zespołem Ulepszprawo.pl i Forum Obywatelskiego Rozwoju od 2012 r.

Autor analiz „Trzy nadmierne przywileje związków zawodowych w Polsce” i „Deregulacja zawodu asystenta sędziego jest konieczna”. Pasjonują go zagadnienia związane z polskim postępowaniem karnym oraz lotnictwo cywilne.

Kontakt:

e-mail: szymonmurek@gmail.com,
tel. 604 289 999

Forum Obywatelskiego Rozwoju

FOR zostało założone w 2007 roku przez prof. Leszka Balcerowicza, aby skutecznie chronić wolność oraz promować prawdę i zdrowy rozsądek w dyskursie publicznym. Naszym celem jest zmiana świadomości Polaków oraz obowiązującego i planowanego prawa w kierunku wolnościowym.

FOR realizuje swoje cele poprzez organizację debat oraz publikację raportów i analiz podejmujących ważne tematy społeczno-gospodarcze, a w szczególności: stan finansów publicznych, sytuację na rynku pracy, wolność gospodarczą, wymiar sprawiedliwości i tworzenie prawa. Z inicjatywy FOR w centrum Warszawy i w internecie został uruchomiony licznik długu publicznego, który zwraca uwagę na problem rosnącego zadłużenia państwa. Działania FOR to także projekty z zakresu edukacji ekonomicznej oraz udział w kampaniach na rzecz zwiększania frekwencji wyborczej.

Wspieraj nas!

Pomóż nam chronić wolność oraz promować prawdę i zdrowy rozsądek w dyskursie publicznym.

Zdrowy rozsądek oraz wolnościowy punkt widzenia nie obronią się same. Potrzebują zaplanowanego, wytężonego i skutecznego wysiłku oraz Twojego wsparcia.

Jeśli jest Ci bliski porządek społeczny szanujący wolność i obawiasz się nierozsądnych decyzji polityków udających na Twój koszt Świętych Mikołajów, poprzyj nasze działania swoim darem pieniężnym. Twój dar umożliwi nam działalność oraz potwierdza słuszność i skuteczność naszego wysiłku.

Każda darowizna jest dla nas ważna. Potrzebujemy zwłaszcza regularnego wsparcia. Zachęcamy do dokonywania nawet niewielkich, lecz regularnych wpłat.

Już dziś pomóż nam chronić wolność - obdarz nas swoim wsparciem i zaufaniem.

Wyślij przelew na konto FOR (w PLN): 68 1090 1883 0000 0001 0689 0629

Fundacja Forum Obywatelskiego Rozwoju - FOR

Al. J. Ch. Szucha 2/4 lok. 20, 00-582 Warszawa

tel. +48 (22) 628 85 11

info@for.org.pl

www.for.org.pl